

REPUBLIKA

Rok VI | ŁÓDŹ PIĄTEK, 2-GO LISTOPADA 1928 R. | CENA NUMERU 25 GROSZY. | Nr. 303

Krwawe zaburzenia we Lwowie Studenci ukraińscy sprowokowali walki uliczne, wskutek których 30 osób zostało rannych, a 50 ciężko pobitych.

Zamach bombowy na pomnik „Obrońców Lwowa”. — Walki z policją i studentami polskimi. — Strzały do komendanta policji. — Zdemolowanie wszystkich instytucji ukraińskich. — Pomoc wojska. — Nie oszczędzili nawet pogotowia ratunkowego.

Lwowski korespondent „Republiki” (C) telefonuje:

Lwów stał się dziś terenem KRWAWEY WYPADKÓW, KTÓRE TRWAŁY DO PÓŹNEJ NOCY.

Zaczął się w nocy z środy na czwartek, mianowicie STUDENCI UKRAIŃSCY PODŁOŻYLI BOMBĘ POD NAJWIĘKSZY POMNIK WE LWOWIE — OBROŃCÓW LWOWA.

BOMBA EKSPLODOWAŁA, NISZCZĄC CZĘŚĆ POMNIKA. W pościgu za sprawcami został CIĘŻKO RANNY POSTERUNKOWY CHRZAN. SPRAWCY ODDALI 10 STRZAŁÓW DO POLICJI I ZDOŁALI ZBIEC.

Druga profanacja pomnika miała miejsce również tej samej nocy. Studenci ukraińscy w dziesięciolecie obrony Lwowa OBLALI ATRAMENTEM POMNIK „ORLAT” wzniesiony w ogrodzie politechniki lwowskiej.

Pozatem dla demonstracji zdolali oni również tej samej nocy ZATKNAĆ CHORĄGIEM UKRAIŃSKĄ NA POLSKIM UNIwersytecie i NA KOPCU UNJI LUBELSKIEJ. Nad ranem policja usunęła te chorągwie.

W godzinach porannych wieść o profanacji pomników i o śmiertelnym poranieniu policjanta rozeszła się lo-

tem błyskawicy po mieście, wywołując powszechne oburzenie.

ZARZĄDZONO OSTRE POGOTOWIE policji, bo wyczuwano się, ŻE W POWIETRZU WISI BURZA. Po południu ROZPOCZĘŁY SIĘ KRWAWE WYPADKI.

Na placu św. Jura, przed gmachem metropolity Szeptyckiego zebrał się studenci ukraińscy USIŁUJĄC UFORMOWAĆ POCHÓD I WKROCZYĆ DO ŚRÓDMIEŚCIA. ZAGRODZIŁA IM DROGĘ POLICJA. TUTAJ NASTĄPIŁ ZAMACH NA KOMENDANTA POLICJI LWOWSKIEJ INSPEKTORA NOWODWORSKIEGO, DO KTÓREGO ODDANO CZTERY STRZAŁY.

Uniknął on cudem śmierci ODPOWIADAJĄC RÓWNIŻ STRZAŁAMI. NA POLICJĘ POSYPAŁ SIĘ GRAD KUL REWOLWEROWYCH. NA MIEJSCU CIĘŻKO RANNI ZOSTALI TRZEJ POSTERUNKOWI I JEDEN WYWIADOWCA NAZWISKIEM PRUS, ORAZ SZEREG OSÓB PRZECHODZĄCYCH ULICĄ.

W rezultacie udało się policji zgromadzonych rozproszyć.

Na wieść o tych wypadkach zebrało się w śródmieściu przed pomnikiem Mickiewicza około 2 tysięcy polskich korporantów, którzy POCHODEM RUSZYLI POD UKRAIŃSKI DOM AKADEMICKI PRZY UL. SUPIŃSKIEGO. PRZYBYŁYCH POWITALI UKRAIŃSCY STUDENCI Z OKIEN GRADEM KUL. RANIONYCH ZOSTAŁO 15 AKADEMIKÓW POLSKICH.

Autami wkroczyła natychmiast po-

licja i TU RÓWNIŻ ZOSTALI RANNI TRZEJ POSTERUNKOWI.

Na miejsce przybyło niezwłocznie POGOTOWIE RATUNKOWE, KTÓRE RÓWNIŻ ZOSTAŁO OBSYPANE STRZAŁAMI.

Lekarze z narażeniem życia opatrywali rannych, odsyłając ich do szpitali.

W rezultacie UDAŁO SIĘ DEMONSTRANTÓW ROZPĘDZIĆ.

Policja wkroczyła do ukraińskiego domu, ARESZTUJĄC 20 OSÓB, KTÓRE AUTAMI PRZEWIEZIONO DO GMACHU KOMENDY POLICJI. POMOCY UDZIELIŁO WOJSKO.

Z tych krwawych zajęć SKORZYSTAŁY SZUMOWINY, KTÓRE SIĘ ZEBRAŁY W RYNKU I NA ZNAK PROTESTU RUSZYŁY POD WSZYSTKIE INSTYTUCJE UKRAIŃSKIE. ZDEMOLOWANO DOSZCZĘTNIE REDAKCJĘ UKRAIŃSKIEGO „DILA” PRZY UL. BLACHARSKIEJ. Demonstranci przy pomocy drabin dostali się również do ukraińskiej drukarni „Staurupigij”, skąd WYRZUCILI NA BRUK CAŁE STOSY MANUSKRYPTÓW I KILKA TYSIECY KILOGRAMÓW PAPIERU ROTACYJNEGO.

Wybito szyby we wszystkich instytucjach ukraińskich, bankach i instytucjach gospodarczych. Pozatem zerwano i zniszczono szyldy ukraińskich adwokatów.

Do godz. 11-je w nocy, mimo usilnej interwencji policji ekscesy uliczne nie ustały. Na ulicach leżą odłamki szkła i stosy druków ukraińskich.

POLICJA PATROLAMI PRZEBIEGA ULICE, STARAJĄC SIĘ NIE

DOPUŚCIĆ DO DALSZEGO DEMOLOWANIA INSTYTUCJI UKRAIŃSKICH W SZCZEGÓLNOŚCI CHRONIONE SĄ BANKI.

Ogółem bilans wczorajszego dnia wyraża się cyfrą 30 RANNYCH i 50 POBITYCH.

10 rocznica obrony Lwowa

Lwów, 1 listopada.
(Polska Agencja Telegraficzna)

W dniu dzisiejszym odbyły się uroczystości, związane z 10-leciem obrony Lwowa.

O godz. 15 na cmentarz obrońców Lwowa przybyli przedstawiciele władz korporacji akademickich, organizacji, przysposobienia wojskowego, skautów i tłumy publiczności. Po odprawieniu modłów na mogiłach poległych i odśpiewaniu przez chóry pieśni żałobnych, prezes zarządu związku obrońców Lwowa płk. Baczyński odczytał listę bohaterów poległych podczas obrony Lwowa. Wieczorem mogiły zajaśniały tysiącem świateł, a liczne pielgrzymki na groby świadczyły o wielkiej czci Lwowa dla swych obrońców.

Aresztowanie atamana Bukszowanego

i całej organizacji komunistycznej we Lwowie

Ze Lwowa donoszą:

Między aresztowanymi członkami komunistycznej partii zachodniej Ukrainy we Lwowie, znajdują się wybitni wywrotowcy, jak Konrad Pordes, wyższy urzędnik dyrekcji poczt we Lwowie, który część swego mieszkania odstąpił na sekretariat i tajne zebrania dygnitarzy komunistycznych, dr. Bronisław Korman, syn wysokiego urzędnika dyrekcji kolejowej we Lwowie, Rudolf Gross i koncyjent adwokacki Izaak Fassler.

Tworzyli oni sztab pod kierownictwem znanego z walk polsko-ukraińskich atamana Bukszowanego, obecnie redaktora komunistycznego pisma „Światło”.

Wczoraj wieczorem aresztowano we Lwowie Bukszowanego.

Wczoraj przeprowadzono również liczne aresztowania komunistów w Tarnopolu, Złoczewie, Dolinie, Strjuju i Drohobyczu.

Zjazd literatów w Wilnie

Wilno, 1 listopada.

Dziś rozpoczął się tu zjazd literatów Polski. Otwarcie zjazdu nastąpiło w sali Śniadeckich uniwersytetu Stefana Batoryego.

Przewodniczącym obrany został prezes polskiego PEN-clubu, Ferdynand Goettel.

Zeppelin wyładował we Friedrichshafen

Berlin, 1 listopada.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Sterowiec „Zeppelin” wyładował w Friedrichshafen dziś o godz. 7 min. 8 rano.

Ładowanie odbyło się bez przeszkód przy dźwiękach hymnu narodowego. Przybycia sterowca oczekiwali na placu niezliczone tłumy publiczności, które w chwili opuszczania się Zeppelina otoczyły go zwartą masą, przerywając kordony policji.

Ogółem sterowiec znajdował się w drodze 71 godzin.

Stresemann wraca do Berlina

gdzie wygłosi wielką mowę polityczną.

Berlin, 1 listopada.

W pierwszych dniach listopada minister Stresemann wraca do Berlina.

Po objęciu urzędowania wygłosił ma wielką mowę polityczną na temat sytuacji międzynarodowej, do której polityczne kółka przywiążą wielką wagę.

Mowa ta deklaruje ma stosunek Niemiec do wszystkich mocarstw i do głównych problemów europejskich.

Nad grobem Nieznanego Żołnierza

Uroczystości warszawskie ku czci poległych za wolność

Warszawa, 1 listopada.

Dzień dzisiejszy, rozpoczynający okres 10-letniej rocznicy walki orężnej z najeźdźcą stał się wielką manifestacją hołdu dla poległych w walce z wrogiem.

Wczoraj w południe przybył do Warszawy członkowie, zw. obrońców Lwowa i zaciągnęli warte na grobie Nieznanego Żołnierza. Od północy warte pełnił na zmianę członkowie Strzelca i wszystkich organizacji P. W.

Dziś rano odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele św. Jana, celebrowane przez ks. Galla. Po nabożeństwie udał się na plac Saski szereg delegacji z wieńcami, które złożono na grobie Nieznanego Żołnierza.

Dalszy ciąg uroczystości nastąpił o godz. 5 po poł. na Saskim placu, na który przybyły delegacje z wieńcami. O godz. 5.20 przybyła sztafeta z pochodnią zapaloną w kaplicy pod Radzymińnem, zbudowanej ku uczczeniu pamięci poległych w r. 1920.

Od pochodni tej zapalono 4 znicze na grobie, jednocześnie zaś na krążanku zapłonął niebieskim światłem obrzymych rozmiarów krzyż, tworząc piękny obraz i majestatyczne wrażenie. Orkiestra odegrała hymn narodowy, a uczestnicy uroczystości uczcili bohaterstwo żołnierza polskiego 2-minutowym milczeniem. Na zakończenie orkiestra odegrała marsza żałobnego.

Kongresy dwóch odłamów P. P. S.

Sensacyjne przemówienie ministra Moraczewskiego na kongresie P. P. S. frakcji rewolucyjnej w Katowicach.

Opozycyjne mowy członków C.K.W.P.P.S. na kongresie w Dąbrowie Górniczej. (Telefonem od specjalnych wysłanników „Republiki“).

W Katowicach

Katowice, 1 października.

Dziś rozpoczął się tu kongres zjednoczonych organizacji socjalistycznych, które łączą się ideowo z rewoltą OKR. warszawskiego. Na zjazd przybyło 180 delegatów z całej Polski, prócz organizacji warszawskiej, która pozostała w Warszawie na uroczystości wmurowania tablicy na cześć bojowników o wolność.

Z Warszawy przybyli tylko posłowie Jaworowski i Niski.

Do Katowic przybył również entuzjastycznie witany przez obecnych ministrów Moraczewski, którego kongres obrał honorowym przewodniczącym.

Po krótkim zagajeniu, głos zabrał minister Moraczewski, który podziękował serdecznie za reaktywowanie go przez robotników warszawskich w prawach członka partii.

— Wykluczenie mnie z partii — mówi minister Moraczewski — było jednym z najcięższych przeżyć w moim życiu, to też teraz nie potrafię wyrazić słów wdzięczności pracującej Warszawie za przyjęcie mnie do szeregów P. P. S. Ze socjalizmu i z P. P. S. nikt nie mógł mnie wyrzucić, gdyż zawsze byłem socjalistą i zawsze solidaryzowałem się z ideologią P. P. S-u.

Następnie przeszedł minister do scharakteryzowania polityki P. P. S. i dał krótki rys historyczny polskich socjalistów w rządzie zmartwychwstałej Polski.

— Pierwszy raz brałem udział w rządzie koalicyjnym, z którego wycofałem się w roku 1925 i wysłałem do rządu dwóch moich towarzyszy i tu zaczyna się mój grzech — mówi minister Moraczewski, — gdyż sam pchałem do wzięcia udziału w tym gabinecie. Obawialiśmy się, że klasy posiadające skorzystają ze złej konjunktury i z bezrobocia i potrafią odebrać robotnikom dotychczasowe ich zdobycze społeczne. Dlatego byłem właśnie zwolennikiem wzięcia udziału w rządzie, aby przez naszą w nim obecność przeciwdziałać zakusom kapitalistów. Wraz z towarzyszem Żuławskim udałem się do prezesa związku ludowo-narodowego, Głabińskiego i tam na tej konferencji koalicja doszła do skutku.

Jako przypadek zrzucił, że — zaraz po objęciu urzędowania — obłożnie zachorowałem i nie mogłem pilnować mego warsztatu. Wówczas to rząd postanowił obniżyć płace robotników państwowych, obniżyć mnożną i pozatem zredukować część funkcjonariuszy państwowych.

W mojej nieobecności zgodził się na to poseł Barlicki, który aczkolwiek do rządu jeszcze nie należał, jednakże brał udział w naradach klubu i przyjechał do mnie, aby mi to zakomunikować.

Oczywiście, że się na to nie zgodziłem i postanowiłem podać się do dymisji, nie chcąc, aby moje nazwisko pokrywało z obniżeniem zarobków klasy pracującej.

W tym czasie przybył do mnie z wizytą były premier i minister skarbu, Władysław Grabski, który mi oświadczył:

— Cy pan wie, czemu złoty się zalamal?

Tu minister Moraczewski przerywa swe ciekawe opowiadanie oświadczeniem, że zawczasie jeszcze, aby powtórzyć słowa Grabskiego publicznie, ale uczyni to za kilka lat, jednakże władzą otrzymaną od Grabskiego podzielił się z członkami CKW i słowa te wyraźnie udowodniły mu, że socjaliści zostali przez prawnicę haniebnie oszukani.

— Było to wówczas, kiedy działał się łajdactwa i postanowiłem ostatecznie z rządu wystąpić, — ciągnie dalej Moraczewski — chyba, że na moją propozycję rada ministrów natychmiastby ściągnęła sumę 700 milj. zł. podatku majątkowego, aby zwrócić funkcjonariuszom państwowym i robotnikom ich pobory.

Wniosku mego nie przyjęto i wówczas pożegnałem się z ministrami i poszedłem do towarzyszy.

Oni próbowali mi wytłumaczyć, że bym pozostał w rządzie, ale ja kategorycznie temu zaoponowałem i do rządu wysłałem Barlickiego i Hausnera.

Od tego czasu nie zagnałem spokoju i postanowiłem odrobić to zło, które powstało dzięki memu uczestnictwu w rządzie. Teraz jest to odrobione, gdyż robotnik odzyskał swe siły, a bezrobocie zmniejszyło się z 365 tysięcy do 70 tys. Gdybym drugi raz przyszedł na świat, uczyniłbym to samo. Nic nie mam sobie do wyrzucenia, natomiast boleję, że uważają mnie za twórcę obecnego rozłamu.

Nie było innego wyjścia, bo cóż, gdy CKW obawiał się, że rząd zabierze robotnikom ich zdobycze, wówczas wstąpił do koalicji, a teraz, gdy rząd te do-

bycze ich rozszerza, to w niego biją. PPS uprawia opozycję dla opozycji, a to jest polityka wrogów państwa, a przecież o to państwo kiedyś socjaliści krwawili.

Każda opozycja jest hamowaniem. Hamowaniem jest program PPS, a PPS stojąc w opozycji do obecnego rządu, własny swój program łamie. Czy to jest opozycja przeciw własnemu programowi? Są tu niezadowolone z Piłsudskiego, ale — przecież polityka wielkiej partii — nie może być zależna od humorów niektórych panów.

Obrazili się Barlicki i Marek, że Piłsudski pierwszego z nich nazwał „buchalterzyną“, a drugiego „geszeftsmanem“ i istotnie poseł Marek jest adwokatem i robi interesa. To nie jest polityka wielkiej partii i dlatego robotnicy się od niej odwracają.

Na tem skończył minister Moraczewski swe wywody, a obecni zgotowali mu długo niemilknącą owację.

Zebrań wieczornych zakończyło się przemówieniem posła Jaworowskiego, który zastrzegł się przeciwko insynuacjom, jakoby rewolta warszawska była dziełem i intrygą BB.

Błędem jest odseparowanie się od ludzi, którzy walczyli o Polskę i grupują się koło osoby marszałka Piłsudskiego. A czyż winić można nas teraz, skoro kochamy Piłsudskiego? — mówi poseł Jaworowski. Przyszły historyk nie poczyna nam tego za winę, a Piłsudskiego postawi obok Kościuszki i Traugutta (żywe okrzyki przerywają mówcy).

W dalszym ciągu swego przemówienia poseł Jaworowski krytykuje stosunek CKW, który był mniej opozycyjny w stosunku do Witosa, Kiernika, Grabskiego i Skrzyńskiego, niż jest obecnie do Marszałka Piłsudskiego.

Na tem posiedzenie dzisiejsze zostało zakończone i odroczone do jutra rano

Otwarcie kongresu P. P. S.

w Dąbrowie Górniczej.

Dąbrowa Górnicza, 1 listopada.

Zapowiadany przez CKW. kongres, rozpoczął się wczoraj nie w Sosnowcu, ale w Dąbrowie Górniczej uroczystym otwarciem w domu ludowym.

Uroczystość rozpoczęła się o godzinie 11.30, przed południem przemówieniem, prezesa rady miejskiej w Sosnowcu, Pawelka, który jako gospodarz witał gości i delegatów.

Następnie po kilku innych mówcach głos zabrał przedstawiciel drugiej międzynarodówki Fryderyk Adler z Wiednia, który w imieniu proletariatu międzynarodowego witał zjazd.

Pomiędzy przemówieniami odbywały się produkcje muzyczne, poczem po odśpiewaniu „Czerwonego sztandaru“, posiedzenie przerwano do godziny 4-ej. Po południu wybrano prezydium do którego weszli poseł Żuławski, były minister Wasilewski, Arciszewski, Szczerkowski i Bień.

Pierwszy zabrał głos poseł Diamand, który stwierdził, że PPS. przechodziła ciężkie czasy, jednakże wychodziła z nich zawsze zwycięsko i nawet wyjdzie, obroną ręką z takich momentów, jakie są obecnie. Jeśli proletariąt da się uspić hasłami i okrzykami, to będzie musiał ponieść jeszcze cięższe ofiary, niż dotychczas.

Z kolei na mównicę wstępuje delegat międzynarodówki Fr. Adler, który w mowie swej przypominał, że polacy od dawnych czasów zajmowali miejsce w międzynarodówce i do programu swego włożyli postulat uzyskania niepodległości Polski. Chociaż faktycznie Polska nie zdobyła wolności, jednakże w łonie międzynarodówki niejako ukonstytuowała się niepodległość Rzeczypospolitej.

Następnie mówca przeszedł do wspomnień osobistych, kiedy przed 16 laty — to jest w roku 1912 — przyjechał na austriacki kongres S. D. w charakterze delegata polskich socjalistów dzisiejszy marszałek Piłsudski. Oświadczył on wtedy między innymi, że po odzyskaniu niepodległości Polski będzie szczęśliwy gościem w odrodzonej ojczyźnie przedstawi ciele międzynarodówki. Dziś wienie tych słów w życie jest zadaniem PPS. Ustęp tej części przemówienia Adlera przyjęty był przez uczestników z gorącym zapalem.

Po przemówieniach powitalnych delegatów czeskich i reprezentanta socjaldemokratów lotewskich, referat polityczny wygłosił poseł Barlicki, uzasadniając konieczność obecnego stanowiska opozycyjnego wobec rządu z punktu widzenia gospodarczo-społecznego, jak i politycznego.

Następnie wzywał do jaknajostrejszej walki w najbliższej przyszłości z obecnym systemem rządów. Na tem zamknięto obrady dąbrowieckie, odkładając je do dnia dzisiejszego i przenosząc je do Sosnowca.

Na uwagę zasługuje fakt, że wszyscy mówcy polscy podkreślali łączność P. P. S. z walkami o niepodległość i ciągle nawiązywali do tradycji warszawskiej organizacji bojowej, co w przemówieniu swym szczególnie podkreślił poseł Arciszewski. Tę łączność z bohaterami dawnej frakcji rewolucyjnej podkreślono również tem, że nowo otwarty dom ludowy poświęcono mianem Montwila-Mireckiego.

KINO SPLENDID KINO

Krwawy carski rotmistrz, ciemiężca wybrzeża Morza Czarnego od Odesy aż po Jałtę zapałał miłością do córki maszynisty z pancernika

„Potiomkin”

Sadystyczną zemstę odpalonego konkurenta i odwet zgnębiętego ludu przedstawiono z mistrzowskim naturalizmem w superfilmie

Zatoka śmierci

Najbliższa premjera Kina „SPLENDID”

KRONIKA
Listopad
2
 Piątek
 Dziś: Dzień Zaduszny
 Jutro: Huberta B
 Wschód słońca o g. 6.31
 Zachód słońca o g. 4.8
 Wschód ks. o g. 6.24
 Zachód ks. o g. 11.14
 Długość dnia: 10.55
 Ubyło dnia: 8.37

Przed dziesięciu laty.

2-go listopada 1918 r.:
 monarchia austro-węgierska przestała istnieć;
 władze polskie obejmują Galicję;
 wśród radosnych okrzyków zgromadzonych tłumów brygadjer Roja zaciąga wartę polską na odwachu krakowskiego rynku;
 austriacka załoga twierdzy Przemysł podda się władzom polskim;
 w całej Galicji polacy obejmują komendy nad oddziałami polskimi;
 w b. Kongresówce jeszcze jest napózór spokojnie, ale — wiew wolności unosi się już w atmosferze;
 okupanci nadrabiają minami — sensację wywołuje wiadomość, że kanclerz Rzeszy porozumiewa się z ministrem Świeżyńskim w sprawie powrotu brygadjera Piłsudskiego z Magdeburga do Polski;
 zewsząd dochodzą pantoflową pocztą rozstawian wieści o tem, że kordony padają;
 po łodzi krąży pogłoska, że Niemcy poprosili już koalicję o zawieszenie broni.

Rocznik 1908.

Dziś winni stawić się do spisów w biurze wojskowo-policyjnym przy ulicy Piotrkowskiej 212 mężczyźni rocznika 1908, zamieszkali w obrębie 7-go komisariatu policji o nazwiskach na litery L, E, M, N, O, P.

Jutro winni stawić się zamieszkali w obrębie 7-go komisariatu policji o nazwiskach na litery R, S, Sz, T, U. (b).

Zebrania kontrolne.

Jutro winni stawić się do zebrań kontrolnych szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia:

Rocznik 1900 zamieszkali w obrębie komisariatów 2, 3, 5, 8, 9, 11 o nazwiskach na litery Sp—Sy w lokalu P.K.U., Nowo-Targowa 18.

Rocznik 1903 zamieszkali w obrębie komisariatów policji 2, 3, 5, 8, 9, 11 o nazwiskach na litery Sz, w koszarach 31 pp. Konstantynowska 62.

Rocznik 1888 zamieszkali w obrębie 14-go komisariatu policji o nazwiskach na litery A, B, C, D, E, F, G, H, Ch, I, J, K, L, Ł w lokalu ul. Leszno 9.

Rocznik 1900 zamieszkali w obrębie 14-go komisariatu policji o nazwiskach na litery A, B, C, D, E, F, G, H, w lokalu P.K.U., Nowo-Cegielniana 51. (b).

Wczorajsze święto umarłych.

Olbrzymia fala ludzka zaległa wczoraj cmentarze łódzkie oddając hołd tym, którzy odeszli.

Podniosła uroczystość na grobie bojowników o wolność.

Wczoraj od samego rana obserwowac można było prawdziwy exodus ludności, która dążyła na cmentarze, by oddać hołd zmarłym.

Dyrekcja tramwajów uruchomiła zdwojoną ilość wagonów na cmentarze ze wszystkich punktów miasta, jednak i to nie wystarczało, tak, że wiele osób musiało udać się na cmentarze pieszo. Wszystkie prawie dorożki i taksówki zajęte były przez cały dzień.

Na cmentarzu przy ul. Srebrzyńskiej panował największy ruch, a silne oddziały policji pieszej i konnej utrzymywały wzorowy porządek, zamykając co pewien czas ruch kołowy dla pieszych i odwrotnie, wstrzymując pojazdy dla umożliwienia przejścia pieszym.

Na cmentarzach groby tonęły w kwiecie. Na grobie zmarłego tragicznie prezydenta miasta, s. p. Marjana Cynarskiego moc żywego kwiecia, wokół zaś liczne rzesze obywateli, nie licząc rodziny i krewnych.

Największe bodaj skupienie znajdujemy przy grobie bohatera - łodzianina kpt. Pęczkowskiego, którego piękny pomnik, otoczony drzewami i kwieciami, jest dowodem dbałości społeczeństwa o swego bohatera.

Pięknie wygląda również miejsce wiecznego spoczynku kpt. Pogonowskiego, który jak wiadomo, poległ w r. 1920 w obronie Warszawy.

Na grobach policjantów, poległych na posterunku ustawiono wartę honorową plutonu policji konnej (spiesznej) w hełmach, kilkunastu oficerów policji, orkiestra odegrała szereg pieśni żałobnych.

Na grobach strażaków płonęły pochodnie. Przez cały dzień stały posterunki honorowe. (b)

Dorocznym zwyczajem, stowarzyszenie b. więźniów politycznych zorganizowało wczoraj pochód na groby bojowników o wolność z r. 1905—1906.

Z lokalu stowarzyszenia przy ulicy Kopernika ruszył pochód ze sztandarami ulicą Żeromskiego na Polesie Konstantynowskie.

Wśród uroczystej ciszy wygłosili okolicznościowe przemówienia adwokat Piotr Kon, inż. Wojewódzki, starosta Rzewski i p. Kastaniak.

Mówcy poruszyli poszczególne etapy walki o wolność z najeźdźcami, wskazując, że przelana krew nie była ofiarą daremną, a rocznica odzyskania niepodległości Polski, którą niebawem święcić będziemy, jest po części zasługą tych, co dziś spoczywają w mogiłach.

Po złożeniu prochom zmarłych hołdu pochód rozwiązano. (b)

Wisła — Turyści 5:0 (2:0)

Przyczyną porażki łodzian było zmęczenie podróżą.

Wczoraj drużyna Turystów zmierzyła się w Krakowie z Wisłą w walce o mistrzostwo Polski, ulegając w stosunku 5:0 (2:0).

Do pauzy gra równa i bardzo ciekawa. Turyści nie wykorzystują całego szeregu dogodnych sytuacji podbramko-

wych, natomiast Wisła zdobywa dwie bramki przez Reymana.

Po zmianie stron Turyści opadli na siłach i Wisła zdobywa dalsze trzy bramki przez Reymana, Balcera i w ostatniej minucie z rzutu karnego za wątpliwe przewinienie Kotlarczyka.

Drużyna łódzka zaprezentowała się naogół dodatnio. Powodem porażki było zmęczenie graczy, którzy spóźnili na pociąg w Koluśkach i przybyli do Krakowa miast o godz. 2.30 w nocy o godz. 7-ej rano, tak, że zawodnicy nie mogli należycie wypocząć.

Turyści wystąpili w następującym składzie: Michalski, Karasiak, Kubik, Al. Hinc, Wieliszek, Szulc, Hermans, Stolarzski, Błaszczczyński, Węglowski i Michalski.

Meczem kierował p. Krukowski naogół dobrze, jedynie niepotrzebnie poddyktował rzut karny przeciwko Turytom za faul, którego wogóle nie było.

Ł. K. S. — Warszawianka 5:0 (2:0)

WARSZAWA: Ł. K. S. — Warszawianka 5:0 (2:0). Zasłużony sukces Ł. K. S-u, którego atak grał koncertowo. Do pauzy dwie bramki padają ze strzałów Durki i Króla.

Po zmianie stron Warszawianka nie wykorzystuje 15-minutowej przewagi, natomiast Ł. K. S. w ostatnim kwadransie zdobywa dalsze trzy bramki przez Króla, Durkę i Trzmielę. Sędziował p. Rutkowski.

LWÓW: Czarni — Cracovia 4:3 (3:1) Gra bardzo ciekawa. Do pauzy przewaga Czarnych, którzy zdobywają trzy bramki przez Nastulę 2 i Winnickiego. Dla Cracovii — Gintel.

Po zmianie stron Cracovia zdobywa dwie bramki z karnych przez Gintla, a Czarni jeszcze jedną bramkę przez Nastulę. Sędziował p. Rosenfeld.

Piłka nożna w Łodzi.

Wczoraj odbyły się w Łodzi jedynie dwa spotkania footballowe:

HASMONEA — ORLE (Zgierz) 4:0 (1:0).

Zasłużone zwycięstwo Hasmonei łódzkiej, która powraca do swej dobrej formy. Bramki dla Hasmonei zdobyli Humez 3 i Rotapel 1. Drużyna zgierska grała słabo. Mecz o mistrzostwo klasy B i wejście do klasy A. Sędziował p. Rakowski.

Ł.T.S.G. II — K.K.S. (Kalisz 4:2 (1:0) Zasłużone zwycięstwo drużyny Ł. T. S. G., która górowała nad przeciwnikiem zarówno w polu jak i pod bramką.

W drużynie kaliskiej zawiódł bramkarz. Sędziował p. Kowalski.

SPLENDID
 Dziś i dni następnych.
 Najnowszy film produkcji 1928/29
ROBERT
 i
BERTRAND
 czyli
DWAJ ZŁODZIEJE.
 Obraz w 10 aktach podług słynnej sztuki RAEDERA.
 W roli głównej: ulubieniec publiczności
Harry Liedtke
 człowlek o najmiłszym uśmiechu.
 Film ogląda się z takim niezmiernym zainteresowaniem, że dwie godziny upływają jak kwadrans i widz przy końcu z zalem pyta: Już?..
 Ilustracja muzyczna pod batutą A. Czernowskiego
 Początek o godzinie 4.30.

ZAWIADOMIENIE
 Firma **WANDA** z Warszawy
 przybywa jutro w sobotę 3 b. m. do Łodzi
 Z SUKNIAМИ POOBIEDNIEMI I WIECZOROWEMI
 Przyjmować będzie **PIOTRKOWSKA 88, tel. 29-71**
 SALONIE MÓD **R. Sirkis**

Niem. takiego kraju na kul ziemskiej
 gdzie nie można otrzymać tabletek
Aspirin.
 To rozpowszechnione, spotykane tylko w stosunku do bardzo niewielu wyrobów, awdzięczają
 tabletki Aspirin
 swemu nieoścignalnemu działaniu, uśmierzaącemu ból Daje to jednakże pochop do wielu nieladownictw. Pewność, że mamy do czynienia z prawdziwymi tabletkami Aspirin, gwarantuje nam tylko oryginalne opakowanie z czerwoną banderolą i zarejestrowanym znakiem „Bayer”.

